

174/

regla

arreglador - a regis m

arregla

arreglament m. Acció d'arreglar
o d'arreglar-se; l'efecte. La situa-
ció era tan dolenta, que no hi havia
arreglament possible.

arreglar v. tr. Subjectar (alguna
cosa) a una regla. Arreglar la
seua vida. Porta una vida mal
arreglada. | Arranjar. || pron.
Arranjar-se. No cal que t'ajudis,
ja se sap arreglar tot sol | Enri-
quir-se. Estar arreglat, en bona